

Br. 14

**POKOLJ U KORAJU - IZVJEŠTAJ VELIKE ŽUPE POSAVJE,
SLAVONSKI BROD, 4. DECEMBAR 1941.**

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Velika župa Posavje u Brodu na Savi.

Broj V.T.70/1941.

PREDMET: Napadaj četnika na
mjesto Koraj Brod na Savi, dne 4. prosinca 1941

MINISTARSTVU UNUTARNJIH POSLOVA
na ličnost g. Ministra

u

Z A G R E B U

Na pravcu Tuzla - Bijeljina, zapovjednik oružničkog voda Bijeljina javlja brzojavno: 28.XI 1941. g. između 7-8 sati došlo je oko 100 naoružanih četnika iz Majevice, opkolili su selo Koraj u kojem je sjedište iste postaje kotar Bijeljina, prekinuli b.b. liniju i izvršili masovni napad na Koraj, ogorčena borba trajala je od 1 - 10 sati u Koraju je poginulo prema još neprovjerenim podacima oko 70 - 100 ljudi muslimanskog življa, od oružanika poginuo je pomoćni oružnik Karanović Mustafa a zapovjednik postaje narednik Sijarčić Sulejman zarobljen s ostalih 10 oružnika uspjelo im da se povuku na postaju Čelić.

U mjestu Koraj držali su stražu sami žitelji i imali su kojih 80 pušaka, no toga jutra nakon što su čitavu noć držali stražu u predmjevi, da je opasnost minula milicionari su napustili u zoru utvrđeni položaj prema Tutnjevcu i napali Koraj ušavši na to mjesto. Sve je sreća da još nije bio prekinut brzoglasni vod između Koraja i Čelića tako, da je obćinski bilježnik Ešref Barjaktarević brzoglasno obavijestio 12 satniju koja se nalazila u Čeliću udaljenom cca 6 km. i ova je odmah pošla u pomoć ali su četnici poslali u susret svoje snage tako, da je vojska istom oko pola 11 u borbi ušla u Čelić izgubivši 4 mrtvih vojnika i 1 časnika i spriječila

daljnji palež i krvoproliće. **Točan broj žrtava ne može se ustanoviti pošto se je pučanstvo razstrkalo na sve strane širom prema Čeliću i Brčkom odvezavši što se u brzini moglo uzeti no moglo bi biti cca 200 najviše do 300 svih ubijenih i zaklanih.** Popaljenih kuća imade 150 a najgore je postradala čaršija gdje su se nalazile ljepše zgrade.

Kako je navedeno u pokolju su svi sudjelovali te su u glavnom ubijali dječake od 15 god. žene su pljačkale, a mala djeca nosila slamu i palila kuće sve uz poklike Petru i Staljinu.

U mjestu je potpisani našao na cesti još nekoliko desetaka lješina zvjerski iznakaženih a nekoliko i nagriženih od pasa koje njihovi nisu mogli niti dospjeti pokopati.

Krvološtva koja su sačinili komunističko-četnički banditi prelaze ljudsku maštu i spadaju u srednji vijek, pa ću navesti samo dio iz te grozne tragedije.

Staroga hodžu koji je čekao u svojoj sobi samu smrt i nije nikuda izlazio teško ranjenog bacili su u vatru. Aliji Begiću palili su prsa vatrom koju su ložili na trgu. Jedna žena u očaju bacila je u bunar troje djece i zatim sama za njima skočila. Ona je kašnje spašena no svo troje djece se udavilo. Pred opljačkanim dućanom Miralem Zajmovića ležalo je oko petnajst lješina a potpisani je našao još četiri dok su ostale bile već ukopane. Pred upaljenom kućom Ragib Begića ležala je u jarku lješina Seifa Terzića a pod plotom Erhema Sarajlića leži lješina Mehe Kukića probodenog bajunetom kroz glavu iza uha. U glavnom su poubijani starci koji nisu mogli bježati i djeca koja se nisu mogla štititi (podvuako: S. Č.), pa ova krvološtva najbolje dokaz za neispravnost tvrđenja onih članova raznih povjerenstava da su grkoistočnjaci izazvali zlodjelima Ustaša i muslimana i da su radi toga bili prisiljeni bježati u šume. Ostalo je ispušteno.

Veliki Župan:
Velike župe Posavje
v. r.